

kernes Side til at nedsætte Renten i samme Grad, som Kapitalen er steget. Hvis man gjorde det, hvis man fra den høje Rigsdags Side var enig om at sætte Trumf paa her, saa kunde man lette Produktionslivet i Danmark ganske betydeligt, saa var man i Stand til at skabe et Udbytte, der kunde give Arbejderen en anstændig Løn at leve for, og Driftsherren en Gevinst, saa at ogsaa han kunde eksistere paa en anstændig Maade. Det vilde i Virkeligheden sige, at derved øgede vi Købekraften i vort Samfund, satte Liv i Produktionen i Stedet for, at nu gaar hele Udbyttet til den døde Bankkapital, til dem, der har Millionerne.

For Sønderjyllands Vedkommende henstiller jeg at tage dette Spørgsmaal op, thi alle, langt udover Socialdemokratiets Kreds, er enige med os om, at det, der bør gøres for at lette Virksomhedernes Triysel i Sønderjylland, er at trykke Renten et godt Stykke længere ned endnu. Gør man det, har man hjulpet det sønderjydske Produktionsliv i sin Helhed.

Arbejderklassen i Sønderjylland har naturligvis ogsaa sine Ønsker, som den har bedt mig om at fremføre her. Forholdene for de sønderjydske Arbejdere og for Smaakaarsfolk i det hele der har været meget slette i det Aar, der er gaaet. Der har været Stilstand eller næsten Stilstand i Virksomhederne. Vi har der en Mængde Teglværker, der ikke har kunnet arbejde for fuld Kraft. Jeg har selv for en Uge siden været til Møde med disse Folk og har kunnet konstatere, at mange af dem kun har tjent 400—500—600 Kr. i det forløbne Aar. Her maa der skrides ind. Vore Folk dernede er ikke tilfredse med dette Understøttelsesvæsen og med samtidig at høre ondt for det. Samtidig med, at andre Klasser raaber op om Hjælp, siger de ganske aabenbart, at enhver maa hytte sig selv, naar der er Tale om Arbejderne, Staten har ingen Pligt overfor Arbejderne. Selv fremstaaende Politikere hylder en saadan Anskuelse. Det almindelige Omkvæd, som man ofte hører dernede, naar der er Tale om Arbejdsløshed, er dette, at det er Dovendidrikker, der gaar og ikke vil bestille noget, og efterhaanden har det formet sig saaledes, at vore sønderjydske Arbejdere forlanger, at der skal sættes Arbejde i Gang.

Vi forstaar ikke, at man i det sammenbrudte Tyskland, der endda har mægtige Ydelser at skulle skaffe, saa udmærket er i Stand til at sætte Arbejde i Gang. Overalt i Byerne lige nedenfor Grænsen, lige ned til Hamborg, gøres der i denne

Vinter ekstraordinært meget for at aflaste Arbejdsløsheden, ikke gennem Understøttelse, men gennem Arbejde. Jeg opholdt mig i Sommer i 2½ Maaned paa en Skole i Frankrig. Paa Vejen hjem kom jeg til Hamborg, og den Aften, jeg var i Hamborg, bevilgede Senatet eller Hamborgs Regering ikke mindre end 46 Mill. Mark til ekstraordinært Arbejde i denne Vinter for at aflaste Arbejdsløsheden. Man vedtog at optage et Beløb paa 84 Mill. Mark, og en Del af disse vil sikkert gaa til at hjælpe Byerne Nord paa, saa at de ogsaa kan sætte Arbejde i Gang. Man bygger jo nu en Bane nedenfor tværs gennem Landet ogsaa i den Hensigt at aflaste Arbejdsløsheden. Jeg synes derfor, at vore Folk dernede har Ret, naar de siger, at var det muligt for det sammenbrudte Tyskland at præstere en saadan Kraftanstrengelse og sætte Arbejde i Gang i Massevis for at aflaste Arbejdsløsheden, saa maa det ogsaa være muligt for Danmark at gøre det.

Og der er Arbejde nok. Jeg har faaet et Brev fra 3 Sogneraad nede omkring Løgum Kloster-Banen. De gør mig opmærksom paa, at de har indsendt Anmodning til den højtærede Trafikminister om, at der sættes fuld Kraft paa Bygning af Banen, fordi særlig Røde Kro har en Masse arbejdsløse, som det vil være ganske udmærket at faa anbragt i Arbejde, og jeg er enig med dem. Og lige nede ved Grænsen har vi jo Indretningen af Bane-gaardsforholdene i Padborg. Jeg vil ogsaa henstille til den højtærede Trafikminister, at Arbejdet her fremskyndes det mest mulige. Ude ved Broager særlig, hvor vi har de mange Teglværksarbejdere, er der Masser af Arbejde, og jeg henstiller til Regeringen at tage en Forhandling op med Sogneraadene dernede. Der maa kunne ydes Laan, hvis ikke man fra Sogneraadens Side selv er i Stand til at skaffe Midlerne til Vejarbejde. Man skal bygge en stor Amtsvej dernede, men Arbejdet gaar i hvert Fald meget langsomt, og for øvrigt er Sognevejene dernede af den Beskaffenhed — jeg bor selv dernede —, at man helst skulde have Flyvemaskine for at komme frem.

Man kan udmærket godt sætte Arbejde i Gang, og da jeg ikke ved, hvilken af de højtærede Ministre det sorterer under, henstiller jeg til Regeringens Chef at optage en Forhandling med Sogneraadene og Amtmændene dernede — jeg siger paa Forhaand, at i Aabenraa Amt er der en Masse Arbejde i Gang — for at faa undersøgt,